

Omnes Gentes

Biuletyn Centralnej Diakonii Misyjnej Ruchu Światło-Życie

Mater Ecclesiae

W tym numerze:

Wspomnienie Matki Kościoła

Nasze projekty:

Afryka

List Jedności z Chin

List Jedności z Filipin

Pakistan

Oazowy Wolontariat Misyjny – Ukraina

Sprawozdanie z działalności w 2017 r.

Wydarzenia:

Relacja z Oazy Modlitwy

Parresia

Kongregacja Odpowiedzialnych

Spotkanie CDMis

Panda Cafe

Misyjne Myśli Kościoła

Święty Misjonarz

Słowo Założyciela

Centralna Diakonia Misyjna
Ruchu Światło-Życie
kontakt: Anna i Przemysław Wieczorek
misje@oaza.pl

Dziela misyjne Ruchu Światło-Życie możesz wesprzeć
dokonując wpłaty na konto:

Stowarzyszenie Diakonia Ruchu Światło-Życie

08 1560 1111 2022 0180 3000 0018

Z dopiskiem: cele statutowe - misje

Słownko Odpowiedzialnych

Powoli za nami rok formacyjny, który przeżywaliśmy w Ruchu pod hasłem „Sługa Niepokalanej”. Przed nami maryjny miesiąc maj i uroczystość Zstania Ducha Świętego, przeżywana w Ruchu jako Centralna Oaza Matka. To właśnie z Niepokalaną chcemy oczekiwać na przyjście Ducha Świętego, dostrzegając szczególnie wezwanie dla diakonii misyjnej w słowach papieża Franciszka z Ewangelii Gaudium:

„Wraz z Duchem Świętym pośród ludu jest zawsze Maryja. Ona gromadziła uczniów, aby Go przyzywać i w ten sposób uczyniła możliwą misyjną eksplozję, jaka się dokonała w dniu Pięćdziesiątnicy. Ona jest Matką ewangelizującego Kościoła i bez Niej nie potrafilibyśmy naprawdę zrozumieć ducha nowej ewangelizacji”.

Zachęcamy Was do tego aby przyjrzeć się Tej, której nasz Założyciel służył bezgranicznie, oddając Jej wszystkie swoje dzieci. My również zawierzmy Jej wszystkie nasze działania i plany, od Niej uczmy się wypełniania Bożej woli, a nie własnej. Odkryjmy na nowo charyzmat maryjny Ruchu, który nasz Założyciel wyraził w idei *Ecclesia Mater-Mater Ecclesiae*. Jeśli nasza postęga naprawdę ma przynosić owoc, to tylko jeśli będziemy oddani Chrystusowi na wzór Maryi w wierze i miłości. Bez tej relacji wszystkie nasze działania będą próżne. Musimy za Ojcem Franciszkiem przyjąć, że wszystko co dobrego robimy nie jest nasze, ale Niepokalanej, że dzieła misyjne, w których dane nam jest uczestniczyć nie są naszą zasługą, ale Jej łaską. Jeśli chcemy nieść Chrystusa na krańce świata, dzieląc się z innymi narodami charyzmatem naszego Ruchu, to tylko pod warunkiem, że nasza postawa będzie naśladowaniem Niepokalanej.

W końcu chcemy razem z Niepokalaną przygotować się na Nadzwyczajny Miesiąc Misyjny, który papież Franciszek zapowiedział na październik 2019 roku. Chcemy, aby w całym Ruchu Światło-Życie doszło do „misyjnej eksplozji”, abyśmy jako Ruch odpowiedzieli na wezwanie Ojca Świętego do bycia „we wszystkich regionach ziemi w <permanentnym stanie misji>”.

Ania i Przemek Wiczorek

MATKA KOŚCIOŁA

Wspomnienie obowiązkowe w całym Kościele

Decyzją papieża Franciszka w całym Kościele obrządku łacińskiego w poniedziałek po Zesłaniu Ducha Świętego będzie odtąd obchodzone wspomnienie obowiązkowe Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła. Papież Paweł VI ustanowił święto Maryi Matki Kościoła na prośbę polskich biskupów zgłoszoną na zakończenie Soboru Watykańskiego II. Święto to miało jednak charakter lokalny – oprócz Polski wspomnienie Maryi Matki Kościoła obchodził tylko Kościół w Argentynie.

Wprowadzenie tego obchodu w całym Kościele (w niższej co prawda randze – jako wspomnienie obowiązkowe) ma ogromne znaczenie dla Ruchu Światło-Życie. Teologia Niepokalanej Matki Kościoła stanowi jeden z głównych wątków oazowej duchowości. Wystarczy wspomnieć, że za akt konstytutywny Ruchu ks. Franciszek Blachnicki uważał akt oddania Niepokalanej Matce Kościoła dokonany przez kard. Karola Wojtyłę właśnie w święto Matki Kościoła w 1973 r.

Nasz Założyciel stworzył oryginalną formułę „Ecclesia Mater – Mater Ecclesiae” łącząc starożytne „Ecclesia Mater” (Kościół Matką) ze współczesnym określeniem „Matka Kościoła”. Święto Maryi Matki Kościoła stanowi trzeci dzień Centralnej Oazy Matki.

Ruch Światło-Życie rozwijając się w innych krajach będzie mógł więc odtąd nawiązywać do obchodzonego również tam wspomnienia Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła. Warto zauważyć, że decyzję papieską ogłoszono w przeddzień Rejonowego Dnia Wspólnoty, którego tematem jest oddanie się Niepokalanej.

Źródło: oaza.pl

Powyżej wizerunek Maryi Matki Kościoła znajdujący się na ścianie Palacu Apostolskiego w Watykanie, obok Statua Niepokalanej Matki Kościoła z Kopiej Górki. Na następnej stronie wizerunki Maryi z różnych części świata.

Podziel się

OAZĄ

Nasi bracia i siostry na Filipinach, w Chinach, Pakistanie, Kenii, Tanzanii i innych krajach świata mogą przeżyć w tym roku rekolekcje oazowe tylko jeśli im w tym pomożemy.

Wpłać drobną sumę na konto:

Stowarzyszenie Diakonia Ruchu Światło-Życie

08 1560 1111 2022 0180 3000 0018

z dopiskiem: **Cele statutowe-misje**

Dzięki temu możliwe będzie sfinansowanie rekolekcji dla Filipińczyków, Pakistańczyków, Chińczyków i Afrykańczyków.

„Kto pomaga misjonarzom,
nagrodę misjonarza otrzyma”

El. Maria Teresa Ledóchowska

NASZE PROJEKTY

AFRYKA

Judyta Sowa

archidiecezja krakowska

Od kilku lat na afrykańskiej ziemi odbywają się rekolekcje oazowe. Zaczęło się od Kenii, a w zeszłym roku po raz pierwszy odbyły się oazy w Tanzanii. Nasz kontakt z afrykańskimi oazowiczami nie ogranicza się jednak tylko do wakacyjnych rekolekcji. W listopadzie Judyta Sowa z krakowskiej diakonii misyjnej wyjechała na miesięczną misję do Afryki. Jej celem było odwiedzenie wspólnot oazowych w Kenii i Tanzanii. Na blogu *Oaza w Tanzanii* ukazywały się relacje z jej misyjnej podróży, do lektury których serdecznie zapraszamy.

REGION MERU

To właśnie ten region był pierwszym, do którego Jezus posłał oazowiczów i polecił działać poprzez prowadzenie rekolekcji i bycie z ludźmi. Poniżej opis miejsc, które zostały odwiedzone przez Judytę:

Mitunguu. Miejsce, gdzie jest ośrodek dla dzieciaków, którzy nie mają rodzin lub są ze slamsów. Pracują tu Włosi, więc jest to zadbane i na dość wysokim poziomie. Nasza przygoda cztery lata temu zaczęła się na Politechnice. Modliliśmy się tam z studentami, którzy później pojechali z nami na rekolekcje. Jest tu mega gorąco, panuje inny klimat niż w całej reszcie Meru. Odwiedzałam naszych uczestników, chodziłam też po domach, opowiadałam jak prowadzić spotkania. Pojawiło się dużo dobrych wniosków, które będą owocować. Spędziłam trochę czasu z młodzieżą i dziećmi, może uda się w sierpniu zorganizować tu rekolekcje dla nich.

Nkubu. Mieszka tam jeden mężczyzna, który jest bardzo aktywny jeśli chodzi o oazę, teraz dodatkowo pojawiły się dwie osoby – siostra Finiasa oraz jej mąż. Mam nadzieję, że ich działanie przyniesie dobre owoce.

Tigania. Miejsce, gdzie od samego początku, działałyśmy z oazą.

Obecnie nie ma młodzieży ale są dorosłe osoby, niektórzy z nich bardzo aktywnie angażują się w pomoc biednym.

Meru. Główne miasto, z katedrą, młodzież stać na rekolekcje, mają świetny ośrodek rekolekcyjny, spędziłam trochę czasu z osobami, które jeżdżą na ewangelizację do Ugandy do ojca Bashobory. Bardzo dużo osób zna Polaków, mają trochę inne podejście do posługi, bo nie są tam dla pieniędzy, ale dla Jezusa, czasem po rekolekcjach czy innym zaangażowaniu nie dostaną wypłaty, a mimo to działają. Są nadzieją na przyszłość.

Ruiri. Parafia franciszkańska, inaczej rozmawia się z zakonnikami. Są bardzo dobrze zorientowani w miejscowej sytuacji, więc mogą pokazać kierunek, sposób działania, dlatego mamy dużą chęć i nadzieję na współpracę z nimi.

Kiamuri. Miejscowość w okolicach Mitunguu, mieszka tam trzech oazowych chłopców. Jest duża bieda, ale działa tam dobry kapłan, który ma świetne podejście do dzieci i młodzieży. Zapamiętałam jak powiedział, że **dzieci to Kościół jutra**. Wiedzą, że trzeba się zatroszczyć o młodzież, ale czasem nie wiedzą jak, dlatego jestem przekonana, że oaza ma coś do zrobienia

Typowy transport – piki piki

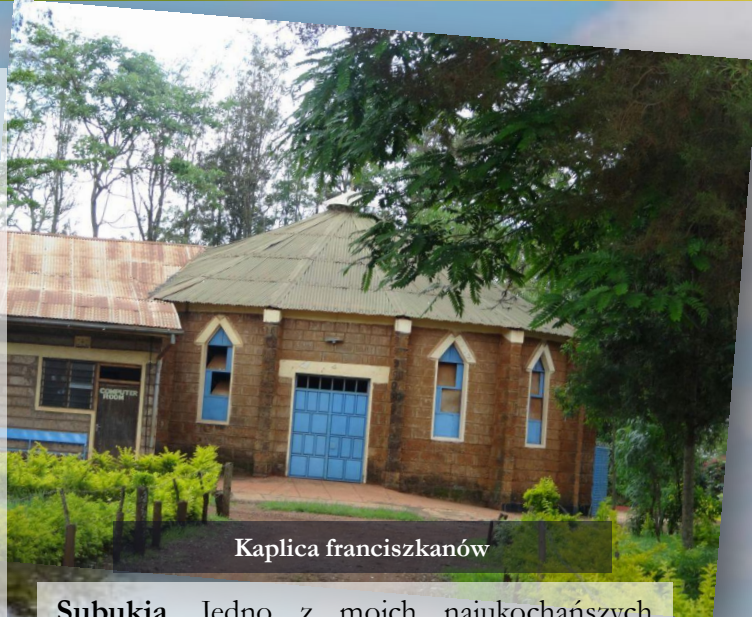
Kenedy – jeden z miejscowych oazowiczów z angielskim tłumaczeniem książki „Giganci wiary”

SUBUKIA & NAVVASHA

Po tygodniu w Meru Judyta ruszyła w dalszą drogę. Tym razem miała już towarzystwo, dwóch kolegów, Alexa i Juliusza. Nie są oni z Ruchu Światło-Życie, ale postanowili towarzyszyć i pomóc Judycie w ewangelizacji.

„Na początku zaczęliśmy od aklimatyzacji, koledzy po dniu spędzonym u Franciszkanów ruszyli w drogę do Nanyuki, ja okrążając Mount Kenia (5199 m n.p.m.) dotarłam do nich z drugiej strony. Przespacerowaliśmy się po mieście, rano wypiliśmy kawę (kawiarni bardzo mi brak w Kenii!), poszliśmy zobaczyć dom opieki dla zwierząt, tych młodych, schorowanych bądź tych, które są na wymarcu i próbują odtworzyć ich populację. Fantastyczne miejsce i do tego bardzo tanie, w przeciwieństwie do innych atrakcji Kenii”.

Następnie Judyta wyruszyła w dwa istotne miejsca, do Subukii i Nayvashy. W pierwszym z nich znajduje się Sanktuarium Narodowe w Kenii, największe w Afryce Wschodniej. Opiekują się nim Franciszkanie. Jest ono położone w sercu Kenii, codziennie docierają tu pielgrzymi, aby się modlić, przeżywać swoje rekolekcje. Jeszcze w budowie jest ogromna Bazylika, niedawno zostało ukończone centrum rekolekcyjne. Jest tu droga krzyżowa przez las prowadząca do cudownego źródła, droga i namiot światła, drzewa dające cień, pod którymi można odpocząć lub się pomodlić, przestrzeń do modlitwy i spacerów.

Kaplica franciszkanów

Subukia. Jedno z moich najukochańszych miejsc w Kenii, ciche, zielone, piękne. Bazylika i budynki zaprojektowane w bajeczny sposób przez ojca Kazimierza, Franciszkanina. Już w pierwszej chwili przywitał nas radosnym uśmiechem ojciec Tadeusz, Franciszkanin, którego poznałam wcześniej na misji w Tanzanii. Człowiek pełen miłości, pokoju, radości jaką można mieć tylko od Jezusa. Doświadczenie Eucharystii, Drogi Krzyżowej, modlitwy, medytacji, przypowieść o talentach, bardzo mnie to wszystko umocniło i dodało sił! Cudowny czas. Płakałam jak bóbr słuchając słów ojca Tadeusza podczas kazania, które mówił o mnożeniu tego, co otrzymaliśmy. Jezus potwierdzał to, do czego mnie powołuje. Innym niezwykłym doświadczeniem było poznanie ks. Ivana ze Słowacji, ze wspólnoty Oasis of Peace, Love and Mercy. To ksiądz parafialny, który odczytał powołanie pracy z najuboższymi. Ich patronką jest Matka Teresa. Działają z biednymi w Nairobi, a teraz w Subukii chcą stworzyć Miasto Chleba, w którym będą wypiekać chleb i rozdawać go wszystkim, którzy tego potrzebują. Niesamowite było to, że ks. Ivan powiedział, że narodził się w Ruchu Światło-Życie, był dwa razy na rekolekcjach i tam przeżył swoje nawrócenie. Czas w Subukii był dla mnie czasem modlitwy i rozważania tego, co Bóg chce zrobić w Kenii przez nasz Ruch, w którym kierunku mamy się rozwijać.

Widok na sanktuarium w Subukia

Nayvasha. Miasto położone w górach, na wysokości ponad 2000m. Mieszkają tam uczestnicy pierwszych rekolekcji oazowych w Kenii. Powoli zawiązują się tam wspólnoty, które wyrastają z charyzmatu Światło-Życie. Judyta miała tam możliwość mieszkania w domu jednej z rodzin, co jest doświadczeniem nieco innym niż mieszkanie u misjonarzy, ale bardzo pięknym!

Nayvasha to miejsce, które znam. Pochodzi stamtąd Weronika – jedna z pierwszych oazowiczek. Bardzo aktywnie działa i ma dar do bycia liderem. Jest bardzo dobra w zgarnianiu kolejnych uczestników. Świetnym przeżyciem było to, że kiedy tylko dotarliśmy do Nayvashy, mieszkający tam oazowicze nas przywitani i zaraz rozpoczęliśmy z nimi spotkanie. Dzieliliśmy się przypowieścią o talentach. Dużo radości dały mi słowa, w których mówili o ich pomnażaniu przez organizowanie różnych akcji, wychodzeniu do biednych i chorych, regularności w czytaniu Słowa Bożego czy przez pracę z młodzieżą. Ci młodzi widzą wielką radość i sens w takim podejściu do wiary i kościół zaczyna tu naprawdę żyć!

MOSHI

Kolejnym etapem podróży Judyty była Tanzania, gdzie odwiedziła działające tam wspólnoty, szczególnie w Moshi. Miała okazję spotkać się z polskimi misjonarzami

Jola z Mamą

raz uczestnikami tegorocznych rekolekcji oazowych. Spędziła w Tanzanii prawie półtora tygodnia. Był to czas bardzo owocny, czas wielu spotkań, rozmów, doświadczenia piękna tego kraju, ale też choroby, osłabienia organizmu – tak, choroba czasem też się zdarza. „Tanzania bardzo mnie zbudowała, rozradowała, widzę, że nie potrzeba wiele czasu i zacząć działać samodzielnie, może za dwa, może za pięć lat, ale widać rozwój. Bardzo szybki, zaangażowana młodzież i kapłani, wszystko rozwija się niezwykle pięknie. Jest cotygodniowa formacja, mocne przygotowanie, zanurzenie się w charyzmat”.

Bardzo ważnym momentem było spotkanie się z Jolą, która jest świecką misjonarką SMA (Stowarzyszenie Misji Afrykańskich), doktorem i wykładowcą matematyki na uniwersytecie w Moshi. Wcześniej sześć lat spędziła na misji w Shinyandze (ubogie plemiona we wschodniej Afryce). W sumie dziewięć lat mieszka w Tanzanii. Moshi to piękne miasto u zbrocza Kilimandżaro, można tam spotkać sporo turystów, którzy chcą odwiedzić dach Afryki.

„U Joli poczułam się jak w domu, to nasz prawdziwy skarb! Uśmiechnięta, pomocna, prowadzi systematyczną formację! Jola pysznie nam gotowała, pokazała okolice, nocowaliśmy w hoteliku obok jej domku, a z nią jedliśmy posiłki. Tak miły czas! W dniu, w którym chcieliśmy wszystko omówić dostałam ogromnej gorączki, zaczęłam się słać na ogach, spacerowałyśmy wtedy po okolicy. Mimo gorączki udało się sporo uzgodnić. Rozmawialiśmy niemal o wszystkim. Ważnym tematem było to w jaki sposób zorganizować kolejne rekolekcje. Jednym z pomysłów jest zaangażowanie miejscowych księży oraz młodzieży, która już swoje rekolekcje przeżyła, aby współprowadzili kolejne edycje.

Jeszcze jedna sprawa, która nas tutaj bardzo pozytywnie zaskoczyła to udział w spotkaniu oazowym, na które dotarliśmy zaraz po przyjeździe do Moshi. Podejście do pracy, punktualność, sposób prowadzenia oraz udział upewniły mnie, że to jest ta właściwa droga, żeby sami zaczęli brać odpowiedzialność za organizację rekolekcji.”

Judyta Sowa

tekst i zdjęcia: oazatanzania.wordpress.com

Z oazowiczami z Nayvashy

W tym roku planujemy kolejne rekolekcje w Kenii i Tanzanii. Aby mogły dojść do skutku potrzebujemy wsparcia finansowego. Wszystkich, którzy chcieliby nam pomóc prosimy o wpłaty na konto:

**Stowarzyszenie Diakonia
Ruchu Światło-Życie**
08 1560 1111 2022 0180 3000 0018
z dopiskiem:
Cele statutowe
Kenia/Tanzania

List Jedności z Chin

Droga wspólnota Ruchu Światło Życie,

Bardzo dziękuję za fantastyczną metodę formacji jaką Ruch Światło-Życie przyniósł Kościołowi w Chinach, a która stała się darem w szczególności dla diecezji Handan. Bardzo dziękuję zwłaszcza biskupowi Adamowi, księdzu Adamowi, Izie oraz wszystkim animatorom za ich wielokrotne odwiedziny w Chinach. Począwszy od 2011 r. formacja Ruchu Światło-Życie obejmuje coraz więcej osób, których życie ulega dzięki temu przeobrażeniu i odnowie.

Wszyscy oazowicze w Chinach polubili tę wyjątkową metodę, w której jest i słuchanie (czyli szkoła apostołów i szkoła biblijna), i dzielenie (na spotkaniach w małych grupach), i cisza (w Namiocie Spotkania). Jest też i trochę ruchu (na pogodnym wieczorze), jest i modlitwa (osobista i wspólnotowa), i liturgia (codziennie inne obchody liturgiczne). Daje nam to możliwość spotkania się z żyjącym Panem, doświadczenia Jego miłości oraz mocy Ducha Świętego. Dzięki tej metodzie możemy radośnie przyjąć Jezusa jako jedynego Pana i Zbawiciela i dzięki temu codziennie żyć nadzieją.

Działania

Na początku, w latach 2011 i 2012, skupialiśmy się głównie na rekolekcjach oazowych dla studentów, a od 2013 r. dołączyli do formacji także dorośli wierni. Zwiększyła się także częstotliwość oaz. Kiedyś organizowane były tylko w okresie wakacji, teraz odbywają się również w okresie świąt chińskiego nowego roku. Działamy nie tylko w centrum rekolekcyjnym. Zakres naszej działalności rozszerzył się już na wiele parafii.

Uczestnicy formacji Ruchu Światło-Życie

W pierwszych rekolekcjach w Anyang, w prowincji Henan w 2011 r. wzięło udział 48 osób. W 2012 r. w wakacje było 79 uczestników na dwóch różnych stopniach. W 2013 r. 59 osób uczestniczyło w rekolekcjach. W 2014 r. na rekolekcje pojechały 84 osoby.

W 2015 r. odbyły się trzy tury oaz z udziałem 139 osób, a w 2016 r. turnusów było 4, z udziałem 143 osób. W 2017 r. mieliśmy sześć tur z udziałem 350 osób. W 2018 r. w okresie od 4 stycznia do 5 lutego mieliśmy cztery tury z udziałem łącznie 182 osób, 2 stopnie w dwóch różnych parafiach i kolejne 2 stopnie w centrum rekolekcyjnym, w mieście Guangfu. W latach 2011 - 2018 w rekolekcjach uczestniczyły łącznie 1084 osoby. W ciągu ostatnich trzech lat sam jeden ksiądz Adam przeprowadził rekolekcje I, II i III stopnia dla 70 sióstr z naszego zgromadzenia Sióstr Pocieszyciela Ducha Świętego. Pomagało mu 12 sióstr będących animatorkami małych grup.

Krucjata Wyzwolenia Człowieka.

Od 2012 r. do dziś do KWC przystąpiły 233 osoby.

Animatorzy małych grup.

Poza trzema stopniami rekolekcji w formacji podstawowej, mieliśmy też dwukrotnie KODA. Za pierwszym razem prowadził ją ksiądz Adam, potem my sami. Pozwoliło nam to uporządkować treści wyniesione z rekolekcji dla animatorów, w których uczestniczyliśmy w Polsce. Rano były wykłady, po południu praktyka. Doświadczeni prowadzący przekazywali zasady dzielenia w grupkach, tak, by nowi animatorzy byli w stanie sami je prowadzić. Następnie każdy miał okazję samodzielnej pracy z grupką, po której dawano ocenę, co okazało się bardzo owocne. Obecnie mamy 5 księży prowadzących, 41 animatorów małych grup oraz 30 osób posługujących we wspólnocie.

Spotkania wspólnoty Ruchu Światło-Życie

Funkcjonują obecnie wspólnoty mające ustalone regularne terminy spotkań, przy czym 8 wspólnot spotyka się co najmniej raz w miesiącu, co pozwala im utrzymać gorący płomień miłości Chrystusowej i pogłębić łączące ich więzi międzyludzkie. Biorą także aktywny udział w życiu parafii, i cieszą się uznaniem i pochwałą proboszczów.

Przyszłość

Formacja oazowa dała wielu wiernym siłę i wniosła do parafii wigor. Planujemy w każdej parafii diecezji Handan przeprowadzić rekolekcje oazowe, tak aby wierni mogli stać się ludźmi modlitwy, służby i ewangelizacji. Chcemy zbudować w Handan pryzmę promieniującą na cały Kościół w Chinach, zanieść Ruch Światło-Życie do innych diecezji. Serdecznie zapraszamy polskich księży, siostry i wiernych by przybywali do Chin dzielić się z nami charyzmatami Ruchu Światło- Życie.

Wspólnota Ruchu
Światło-Życie
Diecezji Handan
2018.02.09

List jedności z Filipin

Bacolod, 16 II 2018

Drodzy bracia i siostry oraz współbracia w kapłaństwie, ślemy gorące pozdrowienia, oraz wyrazy miłości i pokoju!

Nasza grupa filipińska ogromnie ucieszyła się wiadomością, że odpowiedzialni za Ruch Światło-Życie spotkają się w lutym 2018 r. na dwóch ważnych dorocznych spotkaniach: Międzynarodowym Spotkaniu Ruchu Światło-Życie Parresia oraz Kongregacji Odpowiedzialnych. Jesteśmy przekonani, że regularne zgromadzenia osób świadomie angażujących się we wspólnotę są niezmiernie ważne i stanowią o sile każdego ruchu. Zatem Międzynarodowe Spotkanie Parresia oraz Kongregacja Odpowiedzialnych to czas łaski, właściwy czas na to, aby prosić Ducha Świętego o zapal apostolski pobudzający nas do „głoszenia nauki i nastawiania w porę i nie w porę” (por. 2 Tm 4, 2).

Obecnie naszym najpilniejszym zadaniem w Ruchu jest głoszenie Ewangelii Chrystusa, jak mówił papież Franciszek w homilii skierowanej do kardynałów zebranych na mszy w uroczystość św. Jerzego (2013): „I proszę Pana o tę parezję, ten zapal apostolski, aby nas ponaglał do tego, byśmy szli naprzód, jak bracia, wszyscy razem: naprzód! Naprzód, niosąc imię Jezusa w łonie świętego Kościoła Matki”.

Kościół będąc matką z natury troszczy się o swoje dzieci, szczególnie o młodzież stanowiącą 60-70% członków Kościoła. Zdaniem naszego ukochanego św. Jana Pawła II „Przyszłość należy do młodzieży, a młodzież należy do przyszłości”. Niech to prorocze zdanie św. Jana Pawła II będzie zachętą i inspiracją dla młodych członków Kościoła z Ruchu Światło-Życie, aby pełni parresii głosili Ewangelię na dachach (Mt 10, 27) i nie chowali jej przestania pod korcem (Mt 5, 15). Papież Franciszek tak zwrócił się do ludzi młodych (26 IV 2013): „Drodzy młodzi, nie zakopujcie waszych talentów, darów, które Bóg wam dał! Nie lękajcie się marzyć o wielkich rzeczach!”.

W duchu braterstwa i solidarności nasze serca, myśli i modlitwy są przy was wszystkich. Pragniemy wyrazić głębokie uznanie uczestnikom obu spotkań, zwłaszcza ich pełnym dynamizmem organizatorom. Modlimy się za wstawiennictwem Najświętszej Maryi Panny, naszej Matki, prosząc Pana Jezusa o to, by poprowadził te spotkania i by przyniósł dobre owoce.

Kochamy Was!

ks. Gregorio Patiño z Filipin,
z księżmi i świeckimi uczestnikami
rekolekcji Ruchu Światło-Życie

Tłumaczenie:
Agata Jankowiak

PAKISTAN

Tuż przed Adwentem rozpoczęliśmy akcję pomocy dla naszych przyjaciół z Pakistanu. W pakistańskich wioskach to kobiety zaopatrują swoją rodzinę w wodę. Często muszą chodzić po nią nawet po 5 km, gdyż w ich wioskach nie ma ujęć z czystą wodą. Razem z Joy Foundation, którą prowadzi Yaqoob Sadiq chcieliśmy im pomóc w ich codziennych trudach poprzez doprowadzenie wody do 5 wiosek, dzięki czemu kobiety nie musiałyby pokonywać codziennie wielu kilometrów, żeby zdobyć wodę, a woda byłaby czysta i zdarna do picia. Koszt całej inwestycji to 900 EUR.

W ramach trwającej do świąt Bożego Narodzenia akcji „Studnia dla Pakistanu” zebraliśmy 1 165,14 zł, czyli niemal 1/3 potrzebnej sumy. Dziękujemy Wszystkim, którzy otworzyli swoje serca na tę sprawę. Za każdą złotówkę wpłaconą przez Was serdecznie Bóg zapłaci!

Yaqooba poznaliśmy w 2010 roku, kiedy przyjechał do Polski, by uczestniczyć w rekolekcjach Mission Oasis w Krościenku. Yaqoob prowadzi fundację, która pomaga lokalnej społeczności w rejonie Toba Tek Singh. Yaqoob nieprzerwanie czuje się związany z naszym Ruchem, wciąż żywe jest w nim doświadczenie oazy sprzed kilku lat, które chciałby rozwinąć, także podzielić się nim z innymi osobami z pakistańskiej społeczności katolików, którzy nie tylko są mniejszością w swoim kraju, ale również padają ofiarą okrutnych prześladowań.

W tym roku chcielibyśmy zaprosić do Polski Yaqooba na II stopień ONŻ, a dwie inne osoby z Pakistanu do przeżycia Oazy Nowego Życia I stopnia.

Aby było to możliwe prosimy Was o wsparcie materialne, jak również o modlitwę w intencji pomyślnego zakończenia kwestii wizowych. Wpłaty możecie dokonywać na konto:

Stowarzyszenie Diakonia Ruchu Światło-Życie

08 1560 1111 2022 0180 3000 0018

z dopiskiem: Cele statutowe-Pakistan

Oazowy Wolontariat Misyjny **UKRAINA**

Oazowiczu!

Szukamy wolontariuszy i animatorów, którzy chcieliby podjąć posługę na Ukrainie wśród dzieci i młodzieży (na oazach bądź w parafiach, gdzie posługują nasi moderatorzy).

W nadchodzące wakacje szukamy osób do posługi w:

1. Diecezja kamieniecko-podolska:

Na animatorów i wolontariuszy czekają ks. Jarosław Gąsiorek z Winnicy, moderator krajowy i ks. Piotr Główka, moderator diecezjalny. Potrzebni są animatorzy na wakacyjne oazy rekolekcyjne, osoby do diakonii wychowawczej, a także wolontariusze do prowadzenia półkolonii dla dzieci.

2. Archidiecezja lwowska:

Na animatorów Ruchu czeka ks. Nazar Biłyk, moderator archidiecezji lwowskiej obrządku rzymskiego. Potrzebni są animatorzy na wakacyjne oazy rekolekcyjne głównie w II i III turnusie (OND i ONŻ)

Na zgłoszenia i pytania czekamy pod adresem misje@oaza.pl

Animatorze!

W Gwardijsku znajduje się Centrum Ewangelizacji Światło-Życie, które otwarte jest dla wolontariuszy przez cały rok. Można przyjechać na kilka tygodni, na 3 miesiące, bądź na cały rok. Zadania wolontariuszy to przede wszystkim pomoc w weekendy przy rekolekcjach, a na co dzień praca z dziećmi w wieku szkolnym. W ciągu roku wolontariusz staje się częścią wspólnoty Centrum, może „zasmakować” życia w oazie stałej i pełni charyzmatu Światło-Życie. Pomyśl, przemódl to, może to zaproszenie właśnie dla Ciebie...:-)

NIE BYŁOBY NAS BEZ WAS

Sprawozdanie z działań i finansów w 2017 roku

W imieniu Centralnej Diakonii Misyjnej składamy serdeczne Bóg Zapłać wszystkim ofiarodawcom, sympatykom i ludziom dobrej woli, którzy wspomagają nas w realizacji projektów misyjnych. Nie byłoby naszych misyjnych działań, gdyby nie Wy, Wasze wsparcie materialne, modlitwa i pomoc.

Poniżej krótkie podsumowanie naszej działalności w 2017 roku:

AD INTRA:

Obecnie diakonia misyjna działa w 10 diecezjach, w których odbywają się regularne spotkania formacyjne diakonii. W ubiegłym roku powstały dwie nowe diakonie:

V 2017 - oficjalne powołanie diakonii misyjnej w diecezji zielonogórsko-gorzowskiej

XI 2017 - zawiązanie diakonii misyjnej w diecezji rzeszowskiej

Dwa razy w roku organizujemy ogólnopolskie spotkania dla wszystkich członków diakonii i sympatyków:

III 2017 – Oaza Jedności Diakonii Misyjnej w Lutomierniku (25 osób z 8 diecezji)

XI 2017 – Oaza Modlitwy Diakonii Misyjnej w Krakowie (50 osób z 11 diecezji)

Prowadzimy animacje misyjne, zbiórki, prelekcje i spotkania, zarówno w parafiach, jak też i we wspólnotach oazowych oraz podczas spotkań Ruchu Światło-Życie:

- Kongregacja Odpowiedzialnych, COM, diecezjalne i rejonowe dni wspólnoty.
- Animacje misyjne i świadectwa w kilkudziesięciu parafiach w całej Polsce
- VI-VIII 2017: wizyty/prelekcje w blisko 30 oazach młodzieżowych i oazach rodzin (przede wszystkim na „trójkach”)
- IX 2017: obecność 6 osobowej reprezentacji Diakonii Misyjnej na pikniku edukacyjnym „Świadek wolności”

Jesteśmy obecni w szeroko rozumianej przestrzeni medialnej:

Omnes Gentes: w 2017 roku wydaliśmy w formie elektronicznej 3 numery Biuletynu Centralnej Diakonii Misyjnej

misje.oaza.pl: we wrześniu 2017 r. dotychczasowy blog zastąpiony został profesjonalną stroną internetową.

Fanpejdż CDMis na Facebooku: Oprócz dotychczas istniejących diecezjalnych stron w październiku 2017 r. rozpoczęliśmy aktywność wirtualną na szczeblu centralnym.

AD EXTRA:

Projekty centralne:

CHINY: 4 osoby z Chin (1 kapłan i 3 osoby świeckie) wzięły udział w KODA organizowanym przez archidiecezję katowicką (VIII 2017).

FILIPINY: 7 osób z Filipin (5 kapłanów i 2 osoby świeckie) wzięło udział w ogólnopolskiej ONŻ III stopnia w Przemysłu (VIII 2017).

TANZANIA: Odbłyły się ONŻ I i ONŻ II stopnia, w których udział wzięło 46 osób z Tanzanii i Kenii (sierpień 2017). Diakonię rekolekcji stanowiło 10 osób z Polski (w tym 2 moderatorów) oraz 1 misjonarka z Tanzanii.

Judyta Sowa z archidiecezji krakowskiej wyjechała na miesięczne doświadczenie misyjne do Kenii i Tanzanii, aby odwiedzić miejscowych oazowiczów i rozeznaczyć plany pod dalsze plany (XI 2017).

Projekty diecezjalne:

EKWADOR (archidiecezja przemyska): z rocznego wolontariatu misyjnego w La Unión wróciły Julita Hołub i Aleksandra Mazur (VI 2017).

KAZACHSTAN (archidiecezja katowicka): jedno małżeństwo wyjechało do posługi na rekolekcjach ewangelizacyjnych dla rodzin (VIII 2017).

UKRAINA (archidiecezja poznańska, archidiecezja katowicka): 15 osób wyjechało do posługi na oazach i w parafiach

Rozliczenie finansowe za 2017 rok (konto Centralnej Diakonii Misyjnej)

Saldo początkowe: 7 969,27 zł

Wpływy:

1) Darowizny	27 116,46 zł
2) Wpłaty ze zbiórek	35 363,25 zł
3) Wpływy z 1% na Fundację Światło-Życie	210,78 zł
4) Wpłaty od uczestników rekolekcji	11 417,56 zł
5) Wpłaty od animatorów	6 020,00 zł
6) Pozostałe	1 278,89 zł

Wpływy łącznie:

81 406,94 zł***

Wydatki:

1) Rekolekcje w Tanzanii	29 842,53 zł
2) Rekolekcje dla Filipińczyków	39 647,91 zł
3) Rekolekcje dla Chińczyków	6 000 zł
4) Obsługa konta	89,24 zł
5) Wydatki wewnętrzne (m.in. banery, ulotki itp.)	1 017,18 zł

Wydatki łącznie:

76 596,86 zł

Bilans ogólny: 4 810,08 zł

Stan konta na dzień 31.12.2017: **12 779,35 zł**

*** Wpłaty z podziałem na cele:

1) na Kenię	4 900,00 zł
2) na Tanzanię	27 754,00 zł
3) na Kenię i Tanzanię	1 629,04 zł
4) na Filipiny	17 058,44 zł
5) na Chiny	2 220,00 zł
6) na Pakistan	820,00 zł
7) ogólne	26 814,68 zł

Bez Was nasza posługa nie byłaby możliwa, dlatego jako wyraz naszej wdzięczności za Was i Wasze wsparcie każdego dnia Tygodnia Misyjnego w Waszej intencji zostały odprawione Msze Święte dziękczynne przez zaprzyjaźnionych z diakonią kapłanów (m.in. w Ziemi Świętej, Afryce, na Filipinach i Polsce).

Niech Bóg będzie uwielbiony w Waszej hojności.

WYDARZENIA

Oaza Modlitwy „Ewangelizatorzy z Duchem”

Jak co roku członkowie diakonii misyjnej z całej Polski spotkali się na jesiennej Oazie Modlitwy, aby „zaczepnąć” siły na kolejny rok posługi oraz wsłuchać się w głos Pana, aby rozeznąć co jest Jego wolą dla każdego z nas i dla całej diakonii.

Tym razem (w dniach 3-5 listopada) gościliśmy w Krakowie, w domu Misjonarzy Kombonianów. Jesienne spotkanie jest naszą coroczną tradycją, jednak w minionym roku wzięła w nim udział rekordowa liczba uczestników: blisko 50 osób z 11 diecezji (warszawskiej, warszawsko-praskiej, łódzkiej, poznańskiej, wrocławskiej, tarnowskiej, zielonogórsko-

gorzowskiej, katowickiej, krakowskiej, przemyskiej i rzeszowskiej). Byli wśród nas zarówno kapłani, małżonkowie, dorośli, studenci i młodzież, a nawet całe rodziny z dziećmi.

Oazę Modlitwy poprowadził dla nas O. Bartłomiej Parys, werbista z Irlandii. Temat, wokół którego nas prowadził: „Ewangelizatorzy z Duchem” zaczął z adhortacji papieża Franciszka „Evangelii Gaudium”. W przygotowaniu duchowym do przeżycia tych krótkich rekolekcji niezwykle pomocna była Nowenna do Ducha Świętego opracowana przez Ojca Bartłomieja, w czasie której wypraszałyśmy owoce tego czasu.

Przez cały weekend o. Bartek otwierał nas na działanie Ducha Świętego oraz na przyjęcie Jego charyzmatów, pomocnych w głoszeniu Ewangelii na krańcach świata. Dzielił się z nami swoim bogatym doświadczeniem posługi charyzmatycznej jak również opowiadał o początkach odnowy charyzmatycznej w Polsce, które są związane z naszym Ruchem i osobą ojca Franciszka Blachnickiego. Podczas swoich homilii ojciec Bartłomiej podkreślał, że misje nie zaczynają się w momencie wyjazdu, ale w naszym sercu. Przekonywał, że działalność misyjną należy oddawać Matce Bożej, dlatego jako diakonia odpowiedzieliśmy na jego propozycję i postanowiliśmy, aby codziennie powierzać naszą posługę i nas samych łącząc się ze sobą duchowo na modlitwie „Anioł Pański”.

Podczas spotkań w małych grupach uczestnicy mieli okazję przypomnieć sobie na nowo, jak ważne jest zaufanie Duchowi Świętemu w codziennym życiu. Nie zabrakło w trakcie tego weekendu także czasu na świadectwa i dzielenie się doświadczeniami misyjnymi z tegorocznych wakacji (m.in. z Tanzanii i Ukrainy).

Mogliśmy też wysłuchać opowieści ojca Maćka, który z niezwykłą pasją mówił o misjach komboniańskich.

W sobotni wieczór jako kulminacyjny punkt naszej weekendowej Oazy Modlitwy przeżywaliśmy modlitwę wstawienniczą o dar chrztu w Duchu Świętym. W wielu sercach Pan Bóg złożył tego wieczoru niesamowite łaski. Dla niektórych była to pierwsze tego typu doświadczenie w życiu.

W niedzielę Przemek Wieczorek przedstawiał historię diakonii misyjnej (świętującej w tym roku swoje 10-lecie), jej cele i metody, jak również zaprosił już teraz wszystkich uczestników na wiosenną Oazę Jedności, w czasie której będziemy w zespołach roboczych pracować nad pomysłami w jaki sposób przygotować nas samych i cały Ruch Światło-Życie na Nadzwyczajny Miesiąc Misyjny, który papież Franciszek ogłosił na 2019 rok.

Bez wątplenia wyjechaliśmy z tej Oazy Modlitwy umocnieni Duchem Świętym, pełni zapału do posługi, pewni, że tam gdzie my niedomagamy tam On okaże swoją moc, jeśli tylko pozwolimy mu działać.

XXIII Parresia

XXIII Parresia, czyli Międzynarodowe Spotkanie Ruchu Światło-Życie w tym roku odbyło się w dniach 22-23 lutego w Domu Ruchu w Częstochowie i zgromadziło ponad 30 osób z Ukrainy, Białorusi, Czech, Niemiec (członkowie Diakonii z Calsbergu), a także z Polski (m.in. członkowie Diakonii Misyjnej). Wśród uczestników byli zarówno świeccy (młodzież, studenci, osoby dorosłe, małżonkowie) jak i kapłani oraz osoby konsekrowane.

Piątkowej Eucharystii przewodniczył ks. Marek Sędek, Moderator Generalny Ruchu. Wyraził on szczerą radość z obecności reprezentantów Ruchu z różnych krajów, kreśląc przed zgromadzonymi wizję przyszłości, w której to właśnie oni będą być może ewangelizować Polskę i przynosić zapal na Kongregację.

W czasie homilii ks. Marek nawiązał też do listu jedności wysłanego przez ks. Grega z Filipin, który przytoczył słowa papież Franciszka z 2013 r: „I prosimy Pana o tę paręję, ten zapal apostołski, aby nas ponaglał do tego, byśmy szli naprzód, jak bracia, wszyscy razem: naprzód! Naprzód, niosąc imię Jezusa w łonie świętego Kościoła Matki”.

Niesamowity w *Parresii* jest nie tylko ciepły, rodzinny klimat, wynikający z dość kameralnego grona, ale przede wszystkim doświadczenie jedności w różnorodności. Pochodzimy z różnych krajów, posługujemy się różnymi językami, mamy swoją kulturę, obyczaje, ale łączy nas Jezus Chrystus, który gromadzi nas w jednym Kościele i jednym Ruchu!

Kongregacja Odpowiedzialnych

Za nami XLIII Kongregacja Odpowiedzialnych Ruchu Światło-Życie na Jasnej Górze. Diakonia misyjna reprezentowana była na niej przez osoby z Poznania, Łodzi, Wrocławia, Katowic, Krakowa, Zielonej Góry i Rzeszowa. Od wielu lat Kongregacja jest dla nas bardzo pracowitym czasem, obfitującym w wiele wydarzeń, działań i posług. Przez cały weekend byliśmy obecni ze stoiskiem „Panda Cafe”, które cieszyło się niesamowitym powodzeniem. W czasie sobotniej Eucharystii reprezentanci diakonii misyjnej nieśli dary w procesji. W czasie nieszporów cztery osoby z diakonii przystąpiły do Stowarzyszenia DIAKONIA, a kolejne cztery osoby zostały pobłogosławione do posługi w diakonii centralnej. Również w sobotę, do późnych godzin wieczornych odbyło się spotkanie Centralnej Diakonii Misyjnej. W niedzielę Przemek Wieczorek zdawał relację z naszych działań, finansów i planów, a także odczytane zostały listy jedności z Filipin i Chin.

Agata Zawadzka

diecezja zielonogórsko-gorzowska

Kongregacja jest stałym punktem w moim kalendarzu. Każdego roku staram się na niej być, żeby jak najlepiej przygotować się w wejście w nowy temat pracy formacyjnej. Tak było i w tym roku. Jednak oprócz spraw formacyjno-organizacyjnych ta KO miała dla mnie szczególny wymiar duchowy. Na sobotnich nieszpórach przyjąłam błogosławieństwo do Stowarzyszenia DLAKONIA. „Módlmy się do Boga, by pobłogosławił tych, których wybrał”. Słowa tej modlitwy pracują we mnie do dziś, bo choć decyzje o tym, że RS-Ż jest moim miejscem w Kościele podjęłam już dawno, to ten wieczór, ta modlitwa i poczucie jedności mnie w tym utwierdziły. Mimo tego, że po przyjęciu błogosławieństwa od wielu osób usłyszałam, że trochę późno jak na mnie, ja wiem, że ten czas przygotował mi Pan. Jeszcze jednym dobrym doświadczeniem KO było spotkanie i działanie Diakonii Misyjnej. Wspólne mieszkanie, posiłki, stoisko misyjne- prozaiczne rzeczy, które tworzą z nas wspólnotę. Właśnie poczucie wspólnoty, bycie w rodzinie, to coś co Pan Bóg mocno stawiał mi przed oczami zarówno na KO, jak i po powrocie do domu. Zaś wszystkie okolo misyjne tematy poruszane na tym spotkaniu pokazały mi (i mam nadzieję, że nie tylko mi), że w misyjności leży przyszłość Ruchu. I że to, co robimy jest słuszne i podoba się Bogu. Mnie Pan Bóg utwierdził w jeszcze jednej sprawie. Prawdopodobnie nigdy nie wyjadę na misję, jednak wiem, że nie trzeba być misjonarzem, żeby być misjonarzem i właśnie o tym przypominają mi ludzie z diakonii, którzy rzucają własne sprawy dla głoszenia Ewangelii, jednocześnie zapewniając, że to, co robię (robimy!) na miejscu jest potrzebną posługą. Za otrzymane łaski i dar wspólnoty- chwwała Panu!

Agata

Spotkanie Centralnej Diakonii Misyjnej

W czasie Kongregacji Odpowiedzialnych na Jasnej Górze spotkanie Centralnej Diakonii Misyjnej (prawie w pełny składzie). Rozpoczęliśmy je od modlitwy uwielbienia i przyzywania Ducha Świętego. Następnie każdy z nas podzielił się radościami i troskami z życia swojej diakonii diecezjalnej albo kraju, za który odpowiada.

Następnie przeszliśmy do części decyzyjno-organizacyjnej, w której uzgodniliśmy m.in. zarys Oazy Jedności, która ma się odbyć w maju w Przemyślu, a także przyjęliśmy zaproszenie od diakonii zielonogórsko-gorzowskiej do zorganizowania następnej Oazy Jedności na ziemi lubuskiej.

Rozmawialiśmy również o wydaniu biuletynu Omnes Gentes w formie papierowej, o działaniach promocyjnych (m.in. w Domowy Kościele), a także o możliwościach zaproszenia na oazy do Polski zaprzyjaźnionych Pakistańczyków jako wyraz naszego wsparcia dla prześladowanych chrześcijan w tym kraju. Żywo dyskutowane były kwestie finansowe i plany wakacyjne.

Na zakończenie spotkania odśpiewaliśmy Apel Jasnogórski zawierając wszystkie nasze plany, działania i projekty Niepokalanej. Wierzymy mocno, że Ona najlepiej zatroszczy się o to, żeby nasza posługa była wypełnianiem Bożej woli, a nie naszej.

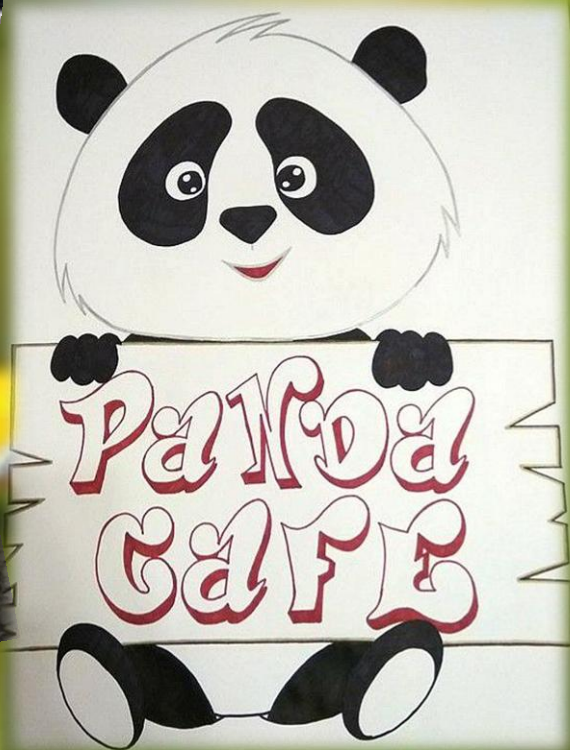
Panda Cafe

Wzorem ubiegłych lat byliśmy obecni w czasie Kongregacji Odpowiedzialnych ze stoiskiem misyjnym, na którym sprzedawaliśmy m.in. gadżety i pamiątki afrykańskie, koszulki Panda oraz różańce. Podobnie jak w ubiegłym roku również i tym razem stanęliśmy z kawą i herbatą, które przez sobotę i niedzielę cieszyły się szaloną wręcz popularnością. Zupełną nowością była możliwość spróbowania makowca ręcznie robionego przez członków DK archidiecezji przemyskiej.

Przez dwa dni udało nam się zebrać (po odliczeniu kosztów) **5739,19 zł.**

Ofiary złożone przy Panda Cafe zostaną przeznaczone na nasze działania misyjne. Za wszystkie te ofiary składamy serdeczne Bóg zapłać!

MISYJNE MYŚLI KOŚCIOŁA

W tym numerze zachęcamy, aby wraz z pasterzami Kościoła zatrzymać się nad osobą Maryi, Gwiazdy Nowej Ewangelizacji.

Paweł VI, *Evangelii nuntandi*

82. Rankiem dnia Pięćdziesiątnicy przewodniczyła Ona, modląc się, początkom ewangelizacji, za sprawą Ducha Świętego. Niech Ona przyświeca jako Gwiazda stale odnawianej ewangelizacji, którą Kościół posłuszny nakazowi swego Pana winien podejmować i skutecznie, zwłaszcza w tych zaiste trudnych, ale też pełnych nadziei czasach.

Jan Paweł II, *Redemptoris Missio*

92. U progu trzeciego tysiąclecia cały Kościół wezwany jest do głębszego przeżywania tajemnicy Chrystusa i pełnej wdzięczności współpracy z dziełem zbawienia. Czyni to z Maryją i tak jak Maryja, która jest dla niego Matką i wzorem: jest Ona wzorem macierzyńskiej miłości, jaka powinna ożywiać wszystkich tych, którzy w dziele misyjnego apostołstwa Kościoła współpracują nad odrodzeniem człowieka. Dlatego też „Kościół wzmocniony obecnością Chrystusa (...) pielgrzymuje w czasie do końca wieków, idąc na spotkanie Pana, który przychodzi, ale na tej drodze (...) kroczy śladami wędrownicy odbytej przez Maryję Dziewicę”.

Franciszek, Evangelii Gaudium

284. Wraz z Duchem Świętym pośród ludu jest zawsze Maryja. Ona gromadziła uczniów, aby Go przyzywać (por. Dz 1, 14), i w ten sposób uczyniła możliwą misyjną eksplozję, jaka się dokonała w dniu Pięćdziesiątnicy. Ona jest Matką ewangelizującego Kościoła i bez Niej nie potrafilibyśmy naprawdę zrozumieć ducha nowej ewangelizacji.

286. Maryja jest tą, która potrafi przemienić stajnię dla zwierząt w dom Jezusa, z ubogimi pieluszkami i z olbrzymią czułością. Ona jest służką Ojca, wzruszającą się przy uwielbieniu. Maryja jest zawsze uważną przyjaciółką, która czuwa i troszczy się, aby nie zabrakło wina w naszym życiu. Jest Tą, z sercem przesytytym mięczem, która rozumie wszystkie cierpienia. Jako matka wszystkich, jest znakiem nadziei dla ludów cierpiących bóle porodowe, dopóki nie pojawi się sprawiedliwość. Jest misjonarką zbliżającą się do nas, by nam towarzyszyć w życiu, otwierając serca na wiarę swoim macierzyńskim uczuciem. Jako prawdziwa mama, idzie z nami, walczy razem z nami i szerzy nieustannie bliskość Bożej miłości. (...)

287. Ona jest niewiastą wiary, kroczącą w wierze, a «Jej wyjątkowe pielgrzymowanie wiary wciąż staje się punktem odniesienia dla Kościoła». Ona pozwoliła się prowadzić Duchowi na drodze wiary, ku przeznaczeniu służby i podłości. Dzisiaj kieruj ku Niej spojrzenie, by pomogła nam głosić całe orędzie zbawienia, i aby nowi uczniowie stawali się ewangelizatorami. (...)

288. Istnieje styl maryjny w działalności ewangelizacyjnej Kościoła. Za każdym razem, gdy spoglądamy na Maryję, znów zaczynamy wierzyć w rewolucyjną moc delikatności i czułości. W Niej dostrzegamy, że pokora i delikatność nie są cnotami słabych, lecz mocnych, że nie potrzebują źle traktować innych, aby czuć się ważni. (...) Ta dynamika sprawiedliwości i delikatności, kontemplacji i szybkiego wyruszenia w drogę do innych — to wszystko czyni z Niej kościelny wzór dla ewangelizacji. Prosimy Ją, by swoją matczyną modlitwą pomogła nam, aby Kościół stał się domem dla wielu, matką dla wszystkich ludów i aby stała się możliwe narodzić nowego świata. (...)

Słowo Założyciela

„Właściwa droga do uzasadnienia macierzyństwa Maryi wobec Kościoła prowadzi więc poprzez ukazanie tego macierzyństwa jako konsekwencji Jej oblubieńczej relacji wobec Chrystusa, w sensie: Matka Kościoła, bo Oblubienica Chrystusa, w miejsce dawnej formuły: Matka Kościoła, bo Matka Chrystusa!

(...) Maryja stojąca pod krzyżem w tym momencie stała się Matką wszystkich mających dostąpić odkupienia za cenę śmierci Chrystusa. Stała się Matką wszystkich żyjących i Matką Kościoła dlatego, że była oddana Chrystusowi, zwłaszcza w tej szczytowej godzinie miłości na krzyżu. Dlatego, że była Oblubienicą Chrystusa -zjednoczona z Nim przez miłość w dokonywaniu dzieła odkupienia - stała się Matką Kościoła.”

Ks. F. Blachnicki, Tajemnica wielka - w Chrystusie i Kościele. Charyzmat maryjny Ruchu Światło-Życie

misje.oaza.pl

Dołącz do nas!

Redakcja Biuletynu: Centralna Diakonia Misyjna

Zapraszamy wszystkich chętnych do wspólnego redagowania naszego Biuletynu. Każdego zainteresowanego pisaniem artykułów czy pomocy w innej formie prosimy o kontakt ☺

misje@oaza.pl